

Mál nr. 66/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Frávísunarkrafa. Orsakatengsl. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10. febrúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 17. mars 2026 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 19. mars 2026.

Málsatvik.

Hinn 8. febrúar 2023 varð árekstur milli bifreiðanna A og B, en M var ökumaður hinnar síðarnefndu. Ekki virðist ágreiningur um að ökumaður A hafi borið alla sök á umræddum árekstri.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir meiðslum við atvikið og hafi hún samdægurs leitað á bráðamóttöku þar sem hún lýsti eymslum aftan á hálsi, í vinstra herðablaði og vinstri mjöðm auk þess sem hún fyndi fyrir svima. M hafi aftur leitað til læknis hinn 13. febrúar 2023 og þá kvartað vegna verkja í brjóstbaki, mjóbaki og niður í rófubein auk þess sem hún fyndi fyrir náladofa niður í finger. Hún hafi áður orðið fyrir slysi en útskrifast úr sjúkrahjálfun vegna afleiðinga þess í febrúar 2022, þá með verki í vinstri öxl og vinstri mjöðm, en ekki þá bakverki sem rekja megi til þess slyss sem hér sé til umfjöllunar. M hafi sótt meðferð hjá sjúkrahjálfara eftir slysið í febrúar 2023 og fram til 28. febrúar 2024, en þá hafi hún orðið að stöðva komur sínar í sjúkrahjálfun, sem þá hafi verið orðnar um 70, af fjárhagslegum ástæðum. Nú sé hún þó á biðlista eftir frekari meðferð.

Jafnframt kemur fram að V hafi hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A á grundvelli þess að samkvæmt PC-crash skýrslu sem V hafi aflað og samkvæmt gögnum málsins væri ekkert sem benti til þess að varanlegt heilsutjón hafi hlotist af atvikinu. M mótmælir þeirri afstöðu enda sé ekki hægt að fullyrða um líkamlegar afleiðingar út frá umfangi ákoma á bifreiðar eða útreikningi á hraða og höggþunga enda taki slík gögn ekkert tillit til persónubundinna þátta tjónþola. Auk þess sé sönnunargildi einhliða aflaðra gagna afar takmarkað. Það sé þá í höndum sérfróðra matsmanna að meta orsakatengsl milli áreksturs og afleiðinga hans. Er vísað til fordæma dómstóla og nefndarinnar framangreindu til stuðnings. Er þá áréttað að í tilvikinu M liggi fyrir ítarleg læknisfræðileg gögn um þau einkenni sem hún reki til árekstursins auk þess sem staðfest sé að um ný einkenni sé að ræða, þ.e. verkir frá brjóstbaki hafi ekki verið til staðar eftir fyrra slys M, og einnig hafi eldri einkenni ýfst upp. Fer M því fram á úrskurð nefndarinnar um fulla bótaskyldu.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ekki ágreining um að slysið sem slíkt sé bótaskyldt. Hins vegar sé ekki sýnt fram á orsakatengsl milli slyssins þeirra einkenna sem M reki til þess.

Á grundvelli þess krefst V í fyrsta lagi frávísunar málsins frá nefndinni. Það sé skilyrði fyrir málsmeðferð nefndarinnar, sbr. 2. mgr. 4. gr. samþykktu hennar, að V hafi hafnað kröfu M eða ekki hafi tekist að leysa úr henni með einhverjum hætti. Hér séu þau atvik uppi að M hafi samþykkt bótaskyldu vegna slyssins sem slíks og samþykkt greiðslu bóta vegna tímabundins tjóns. Hafi M ekki gert kröfu á hendur V og hafi henni því ekki verið hafnað. Sé því ekki uppi ágreiningur sem geti orðið grundvöllur málskots fyrir nefndinni.

Þess utan byggir V á því að orsakatengsl milli slyssins og núverandi einkenna M séu ósönnuð. Ekki liggi fyrir matgerð sem sýni fram á að slík tengsl séu til staðar og þá hafi M verið metin til miska og örorku vegna umferðarslyss sem hún varð fyrir í janúar 2019 og liggi m.a. fyrir að hún hafi sótt sjúkrahjálfun vegna þess slyss. Samkvæmt gögnum málsins sé verulegur vafi á því hvort það slys sem átti sér stað 8. febrúar 2023 hafi leitt til einhverra varanlegra afleiðinga og verði M að bera hallann af þeim sönnunarskorti. Er þá ítrekað að V hafi ekki hafnað bótaskyldu, heldur aðeins því að standa sameiginlega að gagnaöflun fyrr en fullnægjandi sönnun á orsakatengslum liggi fyrir. Er því krafa V um frávísun málsins frá nefndinni áréttuð.

Í viðbótarathugasemdum M er rökstuðningi V hafnað. Verði ekki annað ráðið en að með bréfi V til M hafi frekari bótaskyldu verið hafnað enda hafi því verið hafnað að M ætti við varanlegar afleiðingar að

stríða vegna slyssins. M hafi farið fram á endurskoðun þeirrar ákvörðunar en þeirri beiðni hafi einnig verið hafnað af hálfu V. Er þá áréttuð sú afstaða að M hafi með læknisfræðilegum gögnum sýnt fram á varanlegar afleiðingar árekstursins og vísað til dóm Héraðsdóms Reykjavíkur í máli E-2340/2024 því til stuðnings.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 1. gr. samþykktu úrskurðarnefndar í vátryggingamálum er tilgangur nefndarinnar sá að gefa þeim málskotsaðilum sem telja sig eiga rétt til bóta eða eiga annarra lögvarinna hagsmuna að gæta möguleika á ódýrri, faglegri og skilvirkri málsmeðferð vegna ágreinings við vátryggingafélög. Í 2. mgr. 4 gr. samþykktanna kemur fram að það sé skilyrði fyrir meðferð nefndarinnar að varnaraðili hafi hafnað kröfu málskotsaðila eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því málskotsaðili lagði málið og nauðsynleg gögn fyrir viðkomandi vátryggingafélag. V krefst frávísunar á grundvelli þess að skilyrði þess ákvæðis séu ekki uppfyllt.

Fyrirliggjandi er bréf V til lögmanns M, dags. 8. maí 2023. Þar kemur fram að V telji að varanlegt heilsutjón geti ekki hafa hlotist af atvikinu og muni V því hvorki hlutast til um sameiginlega gagnaöflun né greiðslu fyrir hana. Kemur þá fram að V geti án viðurkenningar á greiðsluskyldu komið að greiðslu kostnaðar vegna fyrstu læknskómu og/eða annars kostnaðar vegna sannanlegra tímabundinna afleiðinga slyssins á fyrstu þremur mánuðunum eftir að það átti sér stað. Er einnig bent á að unnt sé að skjóta afstöðu félagsins til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum.

Framangreint verður ekki túlkað með öðrum hætti en að V hafi hafnað því að á því hvíldi bótaskylda gagnvart M vegna líkamstjóns hennar. Jafnvel þó litið væri svo á að V hafi fallist á bótaskyldu vegna tímabundinna afleiðinga, en orðalag í fyrrgreindu bréfi ber það ekki endilega með sér, verður að líta til þess að greiðslu bóta fyrir sjúkrakostnað skv. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, vegna kostnaðar við gagnaöflun og öflun matsgerðar um afleiðingar líkamstjóns M, hefur verið skýrlega hafnað. Hvort sem litið er svo á að ágreiningur aðila snúist um tiltekið umfang tjóns eða um það að bótaskyldu sé hafnað af hálfu V verður því ekki séð að efni séu til að vísa máli þessu frá nefndinni. Mundi það enda draga úr virkni nefndarinnar sem þess skilvirkra og hagkvæma úrræðis sem henni er ætlað að vera ef vátryggingafélög gætu fallist á að atvik sem slíkt sé bótaskyldt og í kjölfarið krafist þess að öðrum þáttum ágreinings aðila væri vísað frá nefndinni á grundvelli þess að kröfu aðila hafi ekki verið hafnað.

Kemur þá til skoðunar hvort orsakatengsl séu milli áreksturs sem varð hinn 8. febrúar 2023 og þeirra líkamleгу einkenna sem M rekur til hans. V lét vinna skýrslu um útreikninga á hraða og höggkrafti árekstursins, svokallaða PC-crash skýrslu, og liggur hún fyrir nefndinni. Þó sú skýrsla lýsi litlum þyngdarkrafti árekstursins verða ekki dregnar víðtækar almennar ályktanir af henni án þess að litið sé heildstætt til gagna málsins og einkum læknisfræðilegra gagna enda geta afleiðingar umferðaróhapps á heilsu fólks verið afar einstaklingsbundnar og ráðist af ýmsum þáttum, þrátt fyrir að litlir kraftar kunni að hafa verið að verki og ákoma á bifreiðar minni háttar. Við mat á því hvort orsakatengsl séu til staðar þarf því að líta heildstætt til allra málsgagna, einkum læknisfræðilegra.

Fyrirliggjandi er sjúkraskrá M vegna tímabilsins 8. febrúar 2023 til 18. desember 2023. Þá kemur fram í matsgerð dags. 25. febrúar 2020, en hún var gerð í þeim tilgangi að meta líkamlegar afleiðingar slyss sem M varð fyrir 10. janúar 2019, að M finni fyrir óþægindum frá hálsi, vinstri öxl og mjóbaki. Hún fái daglega höfuðverki og verkurinn leiði einnig niður í herðar, vinstri öxl og vinstra herðablað. Í matsgerðinni kemur jafnframt fram að M hafi lent í bílslysi á árinu 2014 og þá hlotið tognun á hálsi og heilahristing. Á árinu 2015 hafi hún lent í öðru bílslysi og tognað á brjósthrygg. Utan umræddrar matsgerðar liggja ekki fyrir nefndinni nein gögn um fyrra heilsufar M. Þá er meðal gagna málsins yfirlit meðferða hjá sjúkraþjálfara vegna tímabilsins 20. febrúar 2023 til 28. febrúar 2024. Af tilgreindum dagsetningum í yfirlitinu má ráða að M hafi sótt sjúkraþjálfun 35 sinnum á umræddu tímabili. Engin skýrsla sjúkraþjálfara eða nánari upplýsingar um þá meðferð sem M hlaut í sjúkraþjálfun liggja þó fyrir nefndinni.

Af fyrirliggjandi sjúkraskrá má ráða að M hafi leitað á bráðamóttöku þegar á slysdegi og þá lýst versnandi verk í mjóbaki, verk aftan í höfði og verk ofarlega í hálshrygg. Í kjölfarið leitaði M nokkrum sinnum á heilsugæslu og lýsti þá m.a. verk í brjóstbaki, mjóbaki og niður í rófubein, auk höfuðverkja. Í sjúkraskrá kemur einnig fram að á segulómun hafi ekki sést neitt athugavert.

Það hvílir á M að sýna fram á að meiri líkur en minni séu á því að orsakatengsl séu milli umrædds áreksturs og varanlegra einkenna hennar. Í ljósi þess að þeim einkennum virðist að miklu leyti svipa til

fyrri einkenna og þess að læknisfræðileg gögn málsins, sér í lagi er varða fyrra heilsufar hennar, eru afar takmörkuð, verður að telja að sú sönnun hafi ekki tekist. Er þá jafnframt litið til þess að ekki er meðal gagna málsins læknisvottorð eða annað gagn er sýni með afdráttarlausum hætti fram á að um ný einkenni eða versnun fyrri einkenna sé að ræða.

Af öllu framangreindu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

Frávísunarkröfu V er hafnað. M á ekki frekari rétt til bóta vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 27. apríl 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir